

skal betale af den mindre Indtægt, og den Omstændighed, at den faste Indtægt i mange Kommuner rimeligvis vil blive beskattet ekstra højt udover den almindelige Procentstigning, fordi saa mange andre har opgivet mindre Indtægt, vil gøre dette Forhold endnu urimeligere. Derfor mener vi, at man bør vente til den Tid, Tjenestemændene har erklæret sig rede til Forhandling. Jeg henviser ogsaa til, at Augustpristallet under Hensyn til, hvad der foregaar i Landet for Øjeblikket, under Hensyn til, at vi har overstaaet Vanskelighederne med Brændselspriserne, som opstod paa Grund af den engelske Kulstrejke, utvivlsomt vil gaa yderligere noget ned, og at dette formodentlig ogsaa vil lette Byrden for Staten ved Tjenestemandslønningerne. Og det maa dog siges, at det er overordentlig langt at foretrække, at Nedsættelser foregaar dels paa en aftalt, af Tjenestemændene godkendt Basis og dernæst ved Forhandling fremfor ved en ensidig Statsakt, som oven i Købet ved visse Biomstændigheder har faaet en ret fjendtlig Karakter. Jeg maa i saa Henseende beklage, hvad jeg har gjort i Finansudvalget, at den højtærede Regerings to Medlemmer, Finansministeren og Trafikministeren, har ophævet to tidligere bestaaende Tjenestemandordninger uden at gaa til en Forhandling. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om det juridiske Grundlag for de truffne Ordninger, ej heller paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de to Ministre var forpligtede til Forhandling, men de var i alt Fald berettigede dertil, og den berettigede Benyttelse af Forhandlingsretten ved denne Lejlighed havde ikke straks præsenteret det nuværende Ministerium i en Holdning overfor Tjenestemændene, som havde givet disse Indtryk af noget Fjendskab.

Med Hensyn til selve det Princip, som er nedlagt i dette Lovforslag, maa vi mene, at det er ikke rigtigt at gaa bort fra det bevægelige Beløb. Det bevægelige Tal i Tjenestemændenes Løn er indført her efter lange Diskussioner og med stærk Tilslutning fra Venstre. Vi har været med til at indføre det, vi anser det for værdifuldt, og det bør ikke forlades. Det kan ikke erstattes ved det Forsørgertillæg, som den højtærede Minister har foreslaaet, fordi det fører ind i Tjenestemandslønningen et Forhold, som er Lønningen som saadan uvedkommende.

Det er stadig vor Opfattelse, at man bør lade Behandlingen af Forsørgere være ens for alle her i Landet, hvad enten det er Tjenestemænd eller andre Statsborgere, og give dem den Lettelse, som de har Krav paa, gennem Formindskelse af deres Skat paa den ene eller den anden Maade.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Statsminister, hvis det ikke lykkes ham at faa andre til at give sig Flertal til Gennemførelse af denne Nedsættelse af Tjenestemændenes Løn nu, snarest muligt at gaa til den Forhandling, som Tjenestemændene har inviteret til, om Ordningen fra 1. April 1928. I saa Fald tror vi, at det vil være rigtigt at bevare Konjunkturtillæget og Dyrtidstillæget og gøre dem til eet Tillæg og da, naar vi forhandler om dette, henimod den Tid, da vi kan overse hele Statens Stilling, give dette samlede Tillæg den Størrelse, som det efter Statens finansielle Stilling, det danske Samfunds økonomiske Stilling og Tjenestemændenes berettigede Krav maa fastsættes til.

Jeg skal da ganske kort resumere vor Stilling til den samlede Kriselovgivning. Vi vil medvirke til, at Statens Driftsbudget nedsættes, saaledes at den nye Kroneværdi kommer til Udtryk i Budgettets Udgiftside. Om det er det Tal, som den højtærede Finansminister oprindeligt har nævnt, 300 Mill. Kr., man skal stræbe hen til, eller om det er et noget lavere Tal, vil Tiden vise, men at der bør ske en Nedsættelse, er vi klare over. Vi mener kun, at den sker bedst gennem en to-aarig Periode. Vi venter fra Regeringens Side Fremlæggelse af Planer til Hjælp for Kommunerne i det kommende vanskelige Skatteaar og endvidere snarlig Forhandling om Afvikling af Landmandsbankens Forhold til Staten. Her ønsker jeg at sige til den Minister, som vil faa med denne Sag at gøre, at naar dette Forslag kommer, ledsaget af et Lovforslag om Optagelse af et Statslaan til Dækning af den os paadragne Gæld, saa maa det tillige være ledsaget af en Plan til disse Penges Tilbagebetaling og Forrentning, thi der kan ikke være Tale om, at den her foreslaaede Nedsættelsesplan skulde give de Beløb, som skal bruges til Forrentning af denne Gæld; enhver vil kunne forstaa, hvorfor dette ikke er gørligt. Vi ønsker Afgift af Kronestigningsfortjeneste.